

PROBĚHL DISKUZNÍ SEMINÁŘ: DESATERO PRO ŘEŠENÍ BYTOVÉ NOUZE

Diskuse proběhla na sněmovní půdě pod taktovkou Platformy pro sociální bydlení. Program byl rozdělen do tří dílčích bodů, první z nich se zaměřoval na problematičnost koncepce zásluhovosti a zdůraznění toho, že bydlení je potřeba.

Během prvního bodu promluvila i Zuzka, spolupracovnice Jako doma, která bytovou nouzi vnímá jako komplexní problém a zdůraznila přirozenou potřebu bezpečí. Druhý bod se věnoval problematice státního financování, které by dle Víta Lesáka mělo v ideálním případě financovat veškeré náklady na sociální bydlení, které by ale garantovala obec. Třetím bodem byla problematika vytváření ghetta skrze vysokou koncentrací domácností na jednom místě, které se potýkají s velkými sociálními problémy, proto je nutné rozmístit sociální bydlení v rámci běžné zástavby a mimo vyloučené lokality.

Po každém bodu programu následoval popis osobních zkušeností od Zuzky a Emila, kteří disponují zkušenostmi s bezdomovectvím. Jejich zkušenosti jsou podstatnou součástí hledání řešení bytové nouze, protože kdo jiný než lidé, kteří dopady s bytovou nouzí spojené zažili na vlastní kůži, můžou popsat, co potřebují a kde jsou úskalí zavedené praxe.

foto: Platforma pro sociální bydlení

Lída

MOJE NOVÁ PRÁCE

Chci s vámi čtenáři Bezdomovin sdílet moji radost z toho, že po dlouhé době (asi po třech letech) dělám práci, která mě naplňuje, baví, a mám s ní dlouholeté zkušenosti, i praxi. Pracuji s dětmi ve školce, děti jsou prostě úžasně bytosti. S nimi zapominám na má trápení ohledně rozvodu (o něm vám napíšu snad někdy příště, toho snad lépe zpracuji, rozuměj, uplyne od něj delší doba). Zatím je to příliš čerstvé.

Navíc tato úžasná práce je v docházkové vzdálenosti od mého bydliště, takže nemusím dojíždět. Sen všech Pražáků, ne?

Už i já mám možnost najít se čerstvého domácího jídla. Tolik jsem si to přála, protože je to blahodárné pro můj zdravotní stav. Žádné mražákové jídlo!

Cítím, že to, že nyní pečuji o děti, mě motivuje se v mnohém starat lépe i o sebe.

Mého syna (5 let) si mohu brát do práce s sebou, jeden týden, druhý týden je u svého tatínka. Od prosince se hodně věcí obrátilo k lepšímu, ani jsem to tak brzy nečekala. Říkala jsem si, že tak za rok, za dva se z té kaše nějak vyhrabu. Ale samozřejmě není vše úplně růžové. Jedná se o dvě věci. Nacházím se v takzvané „šedé ekonomice“, Ale raději to než dít jako otrok v nadnárodní společnosti.

Když jsem mluvila s mou maminkou, měla jsem radost, ale ona ne. Jako stará účtařka mě varovala, že na důchodu mi bude tahle vyměřená doba chybět. Ano, bude. Ale za více než dvacet let už možná

důchody ani nebudou nebo budou tak nízké, že kdo byl chudý teď, bude v důchodu ještě chudší. Nějak věřím, že tu tisícovku nebo dvě na jídlo snad vydělám i v důchodu, pokud se o sebe budu v současnosti dobře starat. Kromě toho už mi stejně šest let chybí, protože jsem na mateřské byla dvanáct let a stát prý ženám započítává jen šest let mateřské na důchod. Prostě starat se o rodinu na mateřské dělá, než šest let se finančně nevyplácí.

U mě to bylo o to složitější, že jsem mateřskou ani nepobírala na své dvě děti ze čtyř. Ne, že bych se nestarala, naopak jsem se starala ještě o další čtyři děti v péstovské péči a pobírala odměnu péstovna, tenkrát pět tisíc korun, a protože to bylo bráno jako příjem, o peníze na mateřské jsem přišla, tenkrát to nešlo napsat na manžela, když pracoval na plný úvazek. Naštěstí dnes už toto neplatí, dnes už lidi můžou brát mateřskou, pracovat neomezeně i brát odměnu péstovna, akorát to musí správně zdanit.

Ale za minulostí se již nechci ohlížet, děti jsou dospělé až na poslední. A ještě z jedné věci mám obavy, ze zavislosti, kterou už jsem zažila. Stává se, že když se člověku daří špatně, přijde o přátele, ale také se stává, že když se člověku daří líp, někteří přátelé začnou odpadávat, protože s vámi kamarádi, aby měli lepší pocit, že někdo jiný je na tom hůře než oni.

Ano, obzvláště na ulici přesně platí podle známé písničky, že přátelství, to je někdy víc než láska.

Edita

REGISTROVANÝ SPOLEK - ASLIDO - Asociace lidí pro domov!

V sobotu 10.3.2018 jsme vstávali já s Helenkou a ostatní z Chceme bydlet! brzo ráno. Snad ještě dřív než v pracovní dny. Chystali jsme se totiž do Ostravy. Sice jen na otočku, ale těšili jsme se.

V 6 45 hodin jsme tedy já, Helča, Emil, Věna a Dušan nastoupili do rychlíku směr Ostrava a vyrazili za zážitky sobotního dne. Základní otázkou je, proč? Proč jsme vyrazili do Ostravy?

Měla se zde sejít Valná hromada ASLIDA (aktivní spolek lidí bez domova) a pobavit se a následně odhlasovat změny. Vše začalo na strategickém plánování našeho nově vznikajícího spolku před pár měsíci v Brně, kde se tenkrát sešly participační skupiny lidí se zkušeností s bezdomovectvím z Ostravy (Aslido), Prahy (Chceme bydlet!) a několik jednotlivců z Blanska, Jihlavy a Brna. Tenkrát jsme řešili, co a jak dál v období dvou let.

Také jsme se bavili především o založení celorepublikové asociace lidí se zkušeností s bezdomovectvím. A protože se nám myšlenka líbila, shodli jsme se na tom, že se zatím Ostrava a Praha spojí v jeden právní subjekt, zaregistrovaný spolek ASLIDO – Asociace lidí pro domov!!!!

„Pro domov“ jsme zvolili schválně, protože věříme, že skupiny mají sílu a hlas. Chtěli bychom tím říci, že sociální systém u nás v České republice nefunguje tak, jak by měl. A to, že člověka na ulici dostane jen jeho osobní selhání je jen dalším rozšířeným stereotypem.

Okolo 11 hodiny jsme dorazili do Ostravy, po zaslouženém cigárku jsme se, někdo tramvají, někdo pěšmo, vydali do tamního centra Rozkoše bez rizika. Po cestě jsme potkali ostravský kluky, Elišku a pár slečen, co v ostravské divadelní hře připravované Aslidem „Nový kruh“ pomáhaly s hrou (princip divadla utlačovaných).

Brzy jsme dorazili do cíle, pozdravili se se zbytkem Ostraváků. Evžen, jeden z místních, nám mezitím připravoval malé pohoštění. Pak už jsme si sedli na své místo, popijeli kávu a valná hromada mohla začít. Po krátkém představovacím kolečku jsme se vrhli do práce.

Evžen předseda a Eliška v krátkosti představili, co nás čeká, trochu jsme se pobavili o nějakých zákonech a paragrafech, jak změnit stanovby spolku, jak správně zapsat Aslido jako nový celorepublikový spolek, který bude mít své odnože (podspolky) v různých městech České republiky, já osobně doufám, že nás bude víc a víc.

Odhlasovali jsme si některé změny jako třeba nový název spolku ASLIDO – už ne bez domova, ale pro domov. Diskutovali jsme o společných pravidlech, jak často bude valná hromada, kdo smí být členem s hlasovacím právem a kdo stálým hostem, takzvaným spolupracovníkem.

Odhlasovali jsme si předsedu a místopředsedu. Nakonec jsme ještě chvíli

probírali plány do budoucna. Co chceme zviditelnit, kde chceme být vidět a slyšet, čemu se nejvíc věnovat v nejbližší době.

No, jak jinak než pokračovat tématem zákona o sociálním bydlení. Chtěli bychom více otevřít téma stravenek na hmotné nouzi. Více kontaktovat další lidi v sociální nouzi, aby do toho šli s námi. Nejsou to jen pravidelná setkání jednou za 14 dní a diskuse, nejsou to jen pochody, demonstrace či jiné akce, které mají za cíl zviditelnit náš názor a hlas (jako například Kulatý stůl s paní Markovou z MPSV a panem Klímou z MMR).

Jsou to také různá setkání s politiky jako například s panem Ivanem Bartošem a empatickou ženou Lydií Bartošovou z Pirátů či s radním Prahy 1 panem Lackem a dalšími. Byli jsme také přivzváni na různé diskuse k tématu bezdomovectví, ženské bezdomovectví, úzkosti, dostupné bydlení a další.

Jsem stálými hosty expertní skupiny pro řešení koncepce bezdomovectví na MPSV, pravidelně se setkáváme na MPSV ohledně pravidel na azylových domech (jako zástupci lidí s osobní zkušeností, dále zástupci sociálních služeb a charit, zástupci krajského zastupitelstva a v neposlední řadě inspekce, zda vše funguje, jak má.

V neposlední řadě úzce spolupracujeme s Platformou pro sociální bydlení, které jsme se stali členy jako Aslido, podporuje nás a je nám oporou. Není to ale jen Platforma, kdo za námi stojí, je to i Jako doma – Homelike o.p.s., studenti Za solidaritu či Autonomní sociální centrum Klinika, Přestupní stanice a věřím, že i další jako jsou Piráti, Mladí zelení i Strana zelených jako celek.

Zelená je příroda, pohoda, klid a energie a já věřím, že ty naše participační skupinky se budou jen a jen rozrůstat a rozkvétat po celé České republice.

Nakonec jsme si ještě jednou potvrdili změnu významu zkratky již známého Aslida (dříve Akční skupina s lidmi bez domova, pogratulovali Evženovi za znovuzvolení na pozici předsedy a Emilovi, který byl nově zvolen jako místopředseda.....

.....pak už jsme jen pomohli pouklidit, poděkovat za vypůjčený prostor a společně zajít na oběd, pivo či kolu, kde jsme ještě dlouho oslavovali, jedli, posrškávali pití společně povíдали. Už se pomalu den přehupoval k večeru a my museli utíkat zpět na vlak do Prahy.

Takže nejsme ledajaká participační skupina, co se schází a diskutuje, jsme registrovaný spolek lidí s osobní zkušeností s bezdomovectvím, co mají možnost společně měnit věci, které se nás týkají!

Zuzka

MÁME SVŮJ HLAS! MÁME SVŮJ NÁZOR!

Jak na penzisty

Šla jsem na poštu, dvě ženy tam dělaly nábor do obchodní banky. Řekla jsem jim, že mám vkladní knížku. Přesvědčily mě, že vkladní knížky budou zrušeny a jaké výhody má obchodní banka. Dostanu 200Kč a hrneček k tomu. Něco jsem podepsala. V současné době šel náš dům (Varšavská 31) na Praze 2 šel do družstva a chtěli 360 000 korun a tolik jsem neměla. Potřebovala jsem půjčku. Na základě letáku jsem byla poslána do Lipanské ulice na Žižkově. Sepsali jsme smlouvu na 500 000 Kč.

Podmínky byly: 1. založit penzijní pojištění v České spořitelně, 2. zaplatit

7 000Kč zálohu. Když jsem to vše splnila, tak mi řekli, abych se s nimi telefonicky spojila. Volala jsem snad dvacetkrát a pořád mi někdo říkal, že jsem v pořádku. Stále jsem nabíjela telefon peněží. Zděsila jsem se, když se v telefonu ozvalo varování. Zprávy byly nahrány na magnetáku.

Když jsem si založila penzijní pojištění, zrušila jsem si pojistku, ale musela jsem doplatit asi 4 tisíce korun. Na to mi přišel doporučený dopis. Na poštu mi ho nechtěli vydat, protože mi dělali novou občanku. Když jsem ho získala, stálo tam, že musím doplatit 320 Kč, které jsem okamžitě šla zaplatit do Kooperativy. Za několik dnů (asi za 14) mi pan Dr. Kuchta vzal 30 tisíc z konta.

Tak a byla jsem na nule.

Pracovala jsem od rána do večera. Byt jsem zaplatila. Mezi tím mi umřela maminka a moje rodina také potrebovala peníze. Tak jsem byla nucená být prodána.

Byt jsem tedy opustila a sháněla jsem ubytování v domově důchodců. Jedna paní mi nabídla pomoc. Zbytek peněz asi 200 000Kč jsem ještě měla. Paní Z., velice milá paní, mi řekla, že musím zaplatit sponzorský dar, abych mohla bydlet. Ale měla ještě pomocnici paní G., která za mnou přišla a chtěla ode mě 20 000 Kč za službu. Nestačilo jí sedm, které jsem jí dala před tím.

Obě dámy jsem navštívila. Paní Zelinová byla údajně těžce nemocná. Paní Z. na mě křičela sprostě nadávky. Přivedla

muže a řekla: „Prohlídni si tu krávu“. Bála jsem se o vnučata a nechtěla jsem skončit v metru na kolejišti. Moje bývalá rodina již v Praze není, tak vám to píši.

Je možné, že ruksak mi ukradli v metru, měla jsem v ruce jen kšandy. Neměla jsem žádné dokumenty. Občanku, všechny dokumenty jsem měla v ruksaku včetně penze. Kolikrát jsem jela na černo, nevím Skončila jsem v Bohnicích. Teď mi je jako bezdomovci. Bydlím ve sklepech, za který platím malou částku.

Eva

Osmisměrka Bezdomeviny

Přinášíme osmisměrku, hledejte slova, které se váží k ženskému bezdomovectví, na co by měl mít každý bez rozdílu nárok?

D I L K Q D K Y Q L
O L P E T P Z F W Í
A N E I G Y H O N E
V H J A D M Z E O S
A T O M A S L Q P V
N L C I V D A N E Ž
A F K E Y M L W G P
N Y W B T U O A M J
M I U A K N I D R H
E Í V A R D Z A K E

HRDINKA
HYGIENA
BYDLENÍ
SAMOTA
ZDRAVÍ
TEPLO
KLID
ŽENA

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Praha – pól růstu ČR

Kulturně komunitní centrum Žitná 35, Praha 1

Farní Charita Praha 1 - Nové Město

Srdečně vás zveme k návštěvě našeho komunitního centra,
které je pro vás otevřeno **každý všední den od 13 do 18h.**

Naší snahou je **společně vytvořit bezpečné a příjemné místo**, kde
nám bude dobře, a kde si můžeme na několik hodin **odpočinout od
ruchu okolního světa i od našich starostí.**

Program nabízí pestrou škálu aktivit: **společné vaření a stolování, výtvarné
ateliéry, výlety za kulturou a poznáním, filmové a čtenářské kluby,
vzdělávací aktivity, hudební a divadelní terapie a mnoho dalšího.**
K dispozici vám je také naše **sociální poradna.**

V rámci aktivit KC probíhají také **přednášky, koncerty, výstavy a workshopy,**
které jsou otevřené široké veřejnosti.

**Cílem tohoto projektu je pomoci navrátit osoby (zejm. ženy) sociálně vyloučené či
sociálním vyloučením ohrožené do společnosti a umožnit jim trávit čas
způsobem, který je v naší společnosti běžný - od možnosti uvařit si dobré jídlo,
shlédnout film či navštívit výstavu po rozvoj vlastních schopností a možností.**

Adresa: Žitná 35, Praha 1 - Nové Město
Kontakt: vedoucí KC Denisa Cháberová, tel.: 734 789 318
E-mail: komunitko@zenyvoohrozeni.charita.cz

Aranka připravuje výstavu!

Jednou jsem přemýšlela nad minulostí mého pejska Bondyho, kterého jsem si nechala přivést z Bosny nebo Chorvatska. Postupem času, během přemýšlení, mě napadla výstava. V Jako doma máme spoustu pejsků, a koček, který žijí mezi námi i ty, co odešli do psího a kočičího světa. Každý pejsk a kočička má svůj vlastní příběh, stejně jako my lidi, tak mě napadlo se o jejich příběhy podělit. Výstavu plánuji koncem května, nebude to jen výstava, ale i povídání o lidech bez domova a o jejich psích kamarádech. Povídat bude Zuzka a Helča, myslím a pevně doufám, že to bude úspěch.

Aranka

KOMUNITNÍ CENTRUM JAKO DOMA

Komunitní centrum pro ženy, které je ve správě neziskové organizace Jako doma se nachází v ulici Pobřežní 8 na Florenci, je otevřené přes celý týden kromě víkendů:

Pondělí až čtvrtek od 10 do 18 hodin

Pátek od 10 do 15 hodin

Centrum je určené pro ženy a transgender ženy. Slouží jako bezpečné místo pro ženy a místo společného setkávání. Je zde možnost se umýt, vyprat si, složit hlavu, odpočinout či vzít si oblečení z freeshopu. **Dále je možnost docházet zadarmo na jógu či pedikúru, a to každý pátek od 10 hodin (objednat se můžete na telefonním čísle 773 539 872, stačí poslat SMS, Edita Vám odpoví zpět) a mnohé další.**

Těšíme se na Vás!

GULÁŠOVKA NA HLAVÁKU <<

Každých čtrnáct dní v neděli od 16:00 do 18:00

přináší Pirátská strana lidem bez přístřeší gulášovou polévku na Hlavním nádraží. Pořadatelem akce je její člen Ondřej Profant. Akce se koná za účasti předsedy strany Ivana Bartoše. Když jsem na akci byla naposledy, zúčastnilo se přes 100 lidí bez domova.

Martina

>> Jak probíhá redakční rada?

Jdu pozdě, už zase, zvládám to tak v celou a dvě minuty. Huf. Všichni už jsou na místě.

Rezervovaly jsme si zadní, větší místnost. Když dorazím z rádia zrovna hraje reggae, nic jiného než Boba Marleyho neznám, tak budeme věřit, že je to on. Sešlo se nás zrovna docela málo, ale něco jsme vyřešily. Druhou půlku redakční rady řešíme, jak se máme a jedna spolupracovnice vypráví, co se jí stalo, že musí bydlet ve skladu, kde si uložila věci, když hrozilo, že skončí úplně na ulici.

Přidej se k nám, napiš svůj příběh nebo cokoli jiného, co tě pálí!

Těším se na Tebe, schůzky probíhají v Pobřežní 8 na Florenci!

Lída za Jako doma

Bezdomeviny vydává Jako doma – Homelike, o. p. s., 2018

Kontakt: www.jakodoma.org, info@jakodoma.org

Do novin přispěly:

Eva, Nataša, Edita, Lída, Zuzka, Aranka, Jinka, Martina, Janina

Sazba a zlom: Jitka Pročková

Texty přečetla a chyby opravila: Ludmila Böhmová

Náklad: 1000 výtisků

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

